??

Paix Liturgique Pologne

Lud Summorum Pontificum w drodze do Rzymu

List 27

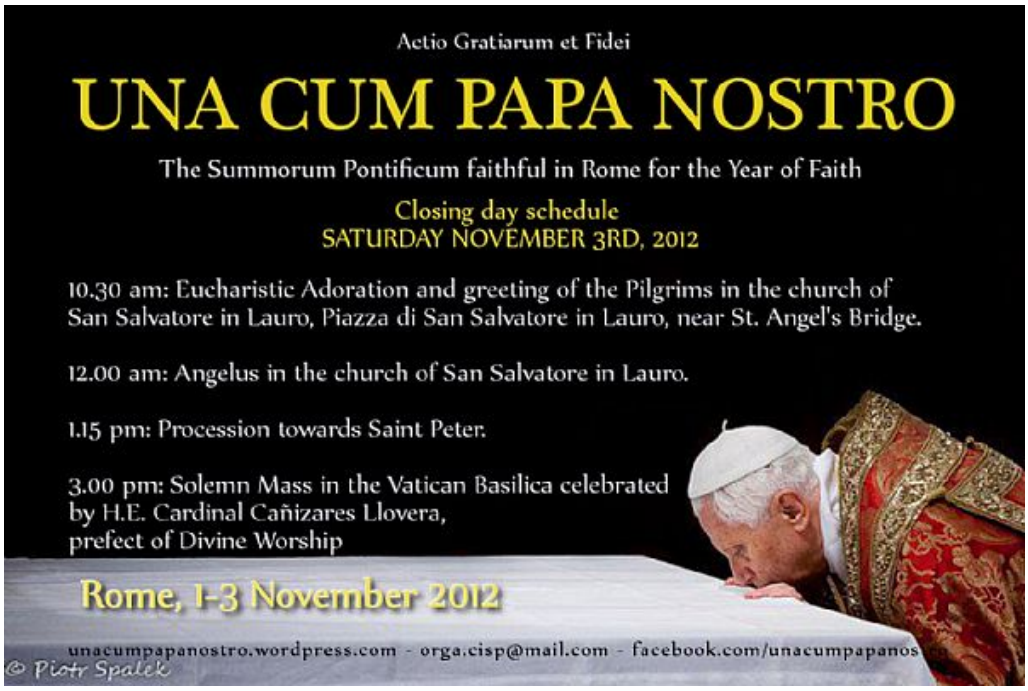
Wiadomość z ostatniej chwili: mszę świętą w sobotę 3 listopada w bazylice Świętego Piotra odprawiał będzie kardynał Canizares Llovera, prefekt Kongregacji do spraw Kultu Bożego, stróż ducha liturgii łacińskiej.

***

W dniach od 1 do 3 listopada 2012 roku w Rzymie odbędzie się wielka międzynarodowa pielgrzymka katolików związanych z formą nadzwyczajną rytu rzymskiego. Zakończenie pielgrzymki nastąpi w bazylice Świętego Piotra w Rzymie w sobotę 3 listopada, gdzie o godzinie 15-tej w formie nadzwyczajnej rytu rzymskiego odprawiona zostanie msza święta pontyfikalna. Pomysł jest bardzo dobry i jakże godne pochwały pragnienie inauguracji rozpoczynającego się właśnie w tym czasie Roku Wiary tego rodzaju... nadzwyczajnym … wyznaniem wiary!

Paix liturgique stanie w szeregach tych, którzy niniejszemu wydarzeniu zamierzają nadać należny rozgłos i zaprasza swych czytelników do uczestnictwa w pielgrzymce, bądź osobiście, udając się do Rzymu, bądź przekazując informację o niej swym niedzielnym wspólnotom parafialnym lub innym, bądź pozostając w łączności modlitewnej.

W bieżącym miesiącu pragniemy przedstawić Państwu duchowe cele pielgrzymki, które w trakcie prezentacji prasowej na początku września w Rzymie scharakteryzował jej duszpasterz, ksiądz Claude Barthe.

I – PIELGRZYMKA „UNA CUM PAPA NOSTRO”

Wypowiedź ks. Barthe'a na konferencji prasowej 10 września 2012, w kościele Santa Trinità dei Pellegrini, w Rzymie.

Pielgrzymka Summorum Pontificum, która przypadnie na dzień Wszystkich Świętych 2012 roku, w pierwszych dniach Roku Wiary i zwieńczona zostanie mszą świętą w bazylice watykańskiej posiada czworaki cel:

1°/ Będzie ona aktem dziękczynnym. Po pierwsze pielgrzymi ofiarują mszę świętą w formie nadzwyczajnej w geście

dziękczynienia oraz synowskiego wsparcia dla Ojca Świętego za 5 lat Motu Proprio Summorum Pontificum, które weszło w życie, jak Państwo zapewne wiedzą, 14 września 2007 roku. Dla bardzo wielu kapłanów, diecezjalnych i zakonnych, celebrujących odtąd codzienne msze w formie nadzwyczajnej jest ono rzeczywiście ogromnym dobrodziejstwem duchowym. Podobnie dla wiernych parafian, niestety nadal w zbyt nielicznych parafiach, którzy dzięki niemu mogą z tej liturgii i z jej mistycznego charakteru korzystać. Można powiedzieć, że w skutek wydania przez Benedykta XVI powyższego aktu mamy do czynienia z narodzinami prawdziwego ludu Summorum Pontificum, który chciałby za to papieżowi podziękować.

2°/ Pielgrzymka będzie okazaniem wierności Piotrowi. Kolejnym jej celem jest więc danie wyrazu naszej miłości do Kościoła i wierności Stolicy Piotrowej, szczególnie w obecnym przykrym i trudnym kontekście. Posiadamy pełną świadomość, jak ciężkie są niesione obecnie przez Ojca Świętego troski. Tradycyjna msza rzymska, szczególnie część zwana Kanonem, sama w sobie zawsze uznawana była za cudowne wyznanie wiary Matki i Nauczycielki Kościoła: to jest właśnie nasze kredo liturgiczne, które chcielibyśmy wypowiedzieć u Grobu Apostołów, wobec Następcy Piotra.

3°/ Będzie to ofiara i błaganie. Chcemy w ten sposób złożyć Panu dar, prosząc w pierwszym rzędzie o łaski potrzebne Papieżowi do kontynuowania cudownego dzieła, które rozpoczął u progu swego pontyfikatu, szczególnie w obecnym czasie próby, gdy spada na niego krzyż.

4°/ Będzie to wreszcie również wyraz uczestnictwa w misji Kościoła. Chcielibyśmy w sposób zauważalny włączyć się w dzieło nowej ewangelizacji, którą Ojciec Święty pragnie szerzyć dzięki Rokowi Wiary, wnosząc wsparcie zawsze młodej liturgii tradycyjnej. W sposób wyraźny stanowi ona podporę dla bardzo licznych rodzin, dzieł katolickich, szczególnie dzieł młodzieżowych, katechizacji, szkół, jest też źródłem coraz liczniejszych powołań zakonnych i kapłańskich, co dziś na Zachodzie ma wyjątkową wartość.

Wydaje mi się, że należy podkreślić tę ostatnią myśl. Dzięki Bogu w niektórych krajach, jak Francja czy Stany Zjednoczone – aczkolwiek to rozwojowe może mieć większy zasięg – liturgię nadzwyczajną cechuje istotny wskaźnik wzrostu powołań, choć nie wypełniają one niestety próżni. We Francji, na przykład, na 710 seminarzystów we francuskich diecezjach, przypada 140 seminarzystów francuskich kształcących się w seminariach formy nadzwyczajnej (z czego 50 w FSSPX), inaczej mówiąc 16 %. Podobne proporcje odnotowujemy w zakresie ilości święceń: 21 nowych księży formy nadzwyczajnej na 97 księży diecezjalnych w bieżącym roku. Ponadto, duchowa formacja młodego kleru diecezjalnego przeobraża się: młodzi księża w diecezjach i tamtejsi seminarzyści są zainteresowani odprawianiem mszy świętej w obu formach rytu i mówią o tym otwarcie (nie będzie przesadą, jeśli powiemy, że we Francji przynajmniej jedną trzecią kandydatów do stanu kapłańskiego w diecezjach można by objąć Summorum Pontificum).

Tym właśnie treściom chcielibyśmy nadać pobożny wyraz naszą pielgrzymką i mszą u Świętego Piotra 3 listopada: zgromadzenie, które można nazwać ludem Summorum Pontificum, ludkiem, jak się zwykło we Francji nazywać skromnych ludzi, oddaje się dziś do dyspozycji Ojca Świętego i misji dla Kościoła.

Kontakt : barthe.cisp@mail.com

II – KOMENTARZ PAIX LITURGIQUE

1) Kilka słów na temat księdza Claude'a Barthe'a: urodził się w 1947 roku w południowo-zachodniej Francji, rozpoczął studia tomistyczne w Instytucie Katolickim w Tuluzie, jednak rewolucja posoborowa spowodowała, że opuścił seminarium. Następnie związawszy się z liturgią tradycyjną, wstąpił do Ecône, gdzie otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Lefebvre'a w 1979 roku. Przez długi czas zaliczał się do „bezwzględnych" tradycjonalistów, jednak z biegiem lat zbliżył się do Rzymu, aż wreszcie powrócił do punktu wyjścia i został księdzem diecezjalnym.
Jest kimś, kogo nazwalibyśmy „księdzem-pisarzem". Istnieją liczne publikacje jego książek i artykułów, szczególnie na temat liturgii i Kurii Rzymskiej. Andrés Beltramo, jeden z nielicznych dziennikarzy akredytowanych w czasie procesu kamerdynera papieskiego, podkreślał w ostatnim czasie, jak bardzo przenikliwa i pełna ostrzegawczych sygnałów była analiza księdza Barthe'a na temat rzymskiej opozycji wobec papieża, zamieszczona w magazynie L'Homme Nouveau w... styczniu 2009 roku!
Ostatnia książka księdza Barthe'a, wydana w grudniu 2011 roku w wydawnictwie Via Romana, nosi tytuł „La Messe, une Forêt de Symboles" („Msza, las symboli"). Jak na razie jego książki są dostępne wyłącznie w języku francuskim.

2) Cieszymy się ogromnie z tej pielgrzymki w czasie, gdy upływa pięć lat od ogłoszenia Motu Proprio Summorum Pontificum przez Jego Świątobliwość Benedykta XVI. Przecież, po trosze wszędzie na świecie, życie obudzone w

2007 roku bywa blokowane potykając się zbyt często o biskupie rygle i, nie ma co ukrywać, z powodu braku wsparcia tych, którzy w Rzymie mieli zadanie łagodnego rozwiązywania przypadków spornych. Nie trudno zgodzić się z faktem, że Komisja Ecclesia Dei wiele czasu i energii poświęciła poważnej sprawie Bractwa św. Piusa X, wydaje się jednak, że ograniczona dyspozycyjność niekorzystnie odbiła się na stosowaniu Motu Proprio.
Utworzenie Cœtus Internationalis Summorum Pontificum (CISP), nawet jeśli jest on tylko komitetem ad hoc powstałym w celu promowania listopadowej inicjatywy, wydaje nam się znakiem, iż „użytkownicy" formy nadzwyczajnej, czy ci, którzy aspirujący ciągle aspiruja do tego szczęścia, nie tylko nie rezygnują, lecz chcą powiedzieć o swoim istnieniu. Cœtus Internationalis – który Paix liturgique oczywiście popiera i który ma oparcie nota bene w Federacji Una Voce, Notre-Dame-de-Chrétienté, Juventutem international i w wielu innych stowarzyszeniach i ruchach – w kontekście włoskiego zjazdu grup Summorum Pontificum kojarzy się z parafialnym cœtus fidelium z artykułu 5. Motu Proprio: stała grupa wiernych objawia tutaj swe istnienie na poziomie międzynarodowym.

3) Pielgrzymka „Una cum Papa nostro" wydaje nam się jednym z tych znaków, które dowodzą, że świat zwany tradycyjnym przekształca się, poszerza swe granice i odnawia, nota bene związane jest to z tekstem z 2007 roku. W Stanach Zjednoczonych celebrowanych jest już obecnie 475 cotygodniowych mszy niedzielnych, podczas gdy w roku 2007 było ich zaledwie 235 i podobne podwojenie ilości spotykamy we Francji.
Nie ma wątpliwości co do faktu, że istnieje obecnie nowa wspólnota, która narodziła się ze spotkania historycznych obrońców liturgii tradycyjnej i tych, których nazywamy „cichymi", którzy trwali przy swoich parafiach. W tym znaczeniu „lud Summorum Pontificum", cytując za księdzem Barthe'em, wydaje nam się dobrym określeniem w odniesieniu do zjawiska, którego istnienie potwierdzają nasze codzienne kontakty z czytelnikami.

4) Można by zwrócić uwagę organizatorów na nieco późną porę ogłoszenia informacji o powyższej inicjatywie. Przypominają oni jednak fakt, że msza odprawiona 24 maja 2003 roku przez kardynała Castrillón Hoyosa w Santa Maria Maggiore (blisko 2000 osób), była ogłaszana zaledwie 14 kwietnia 2003 roku. A poza tym, jak mówią, w Rzymie sprawy nigdy nie są proste, tam długo czeka się na decyzje.
W każdym razie ostatecznie ustalona pora (w sobotę 3 listopada o godzinie 15), choć nietypowa dla mszy, summa summarum może okazać się dogodna zarówno dla wiernych z Włoch, którzy mogą dzięki temu planować przyjazd do Rzymu i powrót tego samego dnia, jak i dla pielgrzymów z Europy, którzy w piątek 2 listopada pracują i będą chcieli przylecieć samolotem w sobotę rano.
Oczywiście nie zmienia to faktu, że celem jest pielgrzymka, która nie prowadza się do samej tylko celebracji mszy świętej 3 listopada, lecz rozpoczyna w środę 31 października, o godzinie 19:15, pierwszymi nieszporami ze Wszystkich Świętych w parafii Santa Trinità dei Pellegrini, potem będą miały też miejsce msze pontyfikalne w dniu Wszystkich Świętych i w Dzień Zaduszny.

5) Od liczby uczestników – popularyzatorzy mszy listopadowej liczą na obecność ponad 2 000 osób – zależy wybór miejsca celebracji (ołtarz główny w głębi bazyliki lub, zgodnie z częstą praktyką, Ołtarz Papieski). Tak oto rozpocznie się nowy etap: kolejna msza święta, po wcześniejszych, które odbyły się w kaplicy Najświętszego Sakramentu w niedzielę 18 października 2009 roku (400 osób) i przy ołtarzu głównym w niedzielę 15 maja 2011 roku – lecz o godzinie 8 rano (1000 osób). Będzie można powiedzieć, że msza trydencka powróciła na grób świętego Piotra.
Pozostanie jeszcze oczekiwanie na etap ostatni, gdy celebracji mszy dokona sam papież, chyba że zdecyduje się przybyć i pobłogosławi zgromadzenie właśnie 3 listopada. Czyż nie przypominał ostatnio, że obowiązkiem biskupa jest „staranie o jedność całego Kościoła" (CIC, can. 392 § 1) „w powierzonym mu kościele partykularnym" (por. CIC, can. 391 § 1), nawet gdyby na jego łonie „znajdowały słuszny wyraz wrażliwości odmienne, które zasługują na równi z innymi na troskę duszpasterską" (por. słowo skierowane do biskupów francuskich 21 września 2012 podczas wizyty ad limina)...

Możliwość śledzenia aktualności pielgrzymkowych:
http://unacumpapanostro.wordpress.com/
i
http://www.facebook.com/unacumpapanostro